

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/181/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112226046
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5112226046.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Majerikovou, v právnej veci navrhovateľa: X. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. XX, W., štátny občan SR, právne zastúpený Mgr. Róbert Kučera, advokát so sídlom Veľká Okružná 39, Žilina, proti odporcovi: I. Grenčík, nar. X.X.XXXX, bytom T. X/X, Z., štátny občan SR, o zaplatenie 34.521,68 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 17.260,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 17.260,84 Eur od 31.7.2009 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.7.2012 domáhal zaplatenia sumy 34.521,68 Eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že dňa 9.6.2009 právny predchodca navrhovateľa (G. Z.) ako veriteľ bezúročne požičal odporcovi sumu 17.260,84 Eur, ktorú sa odporca zaviazal vrátiť veriteľovi do 30.7.2009 a to na základe uzavretej písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 9.6.2009. V zmysle citovanej zmluvy o pôžičke podľa čl. III. ods. 3.1 odporca ako dlžník zaviazal sa zaplatiť veriteľovi i zmluvnú pokutu vo výške 17.260,84 Eur v prípade, ak odporca ako dlžník poruší svoju povinnosť vrátiť veriteľovi riadne a včas prenechané finančné prostriedky v dohodnutom termíne splatnosti. Odporca ako dlžník do dnešného dňa nevrátil veriteľovi zapožičané finančné prostriedky a neuhradil zmluvnú pokutu. Právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 12.3.2010 oznámil odporcovi, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 12.3.2010 ako postupca postúpil na postupníka svoje pohľadávky voči odporcovi ako dlžníkovi a to z titulu pôžičky a z titulu zmluvnej pokuty. Zároveň navrhovateľ uplatňuje i úrok z omeškania vo výške 9% ročne a to odo dňa 31.7.2009 t.j. nasledujúci po splatnosti pôžičky.

Odporca sa k podanému návrhu i napriek jeho doručeniu dňa 13.9.2012 písomne nevyjadril.

V priebehu konania súd samostatným uznesením č.k. 17C/181/2012-44 zo dňa 13.5.2013 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pred OS Žilina pod sp. zn. 6C/137/2010. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 5.6.2013.

Rozsudkom č.k. 6C/137/2010-83 zo dňa 24.1.2012 v spojení s rozhodnutím KS v Žiline 6Co/213/2012 zo dňa 27.3.2013 súd určil, že kúpna zmluva uzavretá dňa 3.5.2010 v Žiline medzi I. R. ako predávajúcim v zastúpení pri uzatváraní kúpnej zmluvy Y. Z. a X. Z.m ako kupujúcim, ktorá bola predmetom vkladového

konania Správy kat. Žilina pod č. V XXXX/XX vklad povolený rozhodnutím zo dňa 7.5.2010, je neplatná. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.6.2013.

Súd ďalej pokračoval v konaní a vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

Z písomne uzavretej zmluvy o pôžičke zo dňa 9.6.2009 súd zistil, že G. Z. ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej veriteľ prenechal odporcovi finančné prostriedky vo výške 17.260,84 Eur a dlžník svojím podpisom potvrdil prevzatie pôžičky v sume 17.260,84 Eur, ktorá mu bola vyplatená veriteľom v hotovosti v deň podpisu tejto zmluvy (čl. I, bod 1.1, 1.2). Odporca sa zaviazal vrátiť veriteľovi pôžičku najneskôr do 30.7.2009 (čl. II, bod 2.1 zmluvy). Zároveň v zmysle citovanej zmluvy účastníci zmluvy sa dohodli, že veriteľ poskytne dlžníkovi pôžičku bezúročne (čl. II, bod 2.2). V zmysle čl. III, bod 3.1 citovanej zmluvy v ďalšom sa účastníci zmluvy dohodli, že v prípade porušenia ustanovení čl. II, tejto zmluvy dlžníkom, vrátiť riadne a včas prenechané finančné prostriedky v dohodnutom termíne splatnosti veriteľovi, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 17.260,84 Eur a v ďalšom sa účastníci zmluvy dohodli, že záväzok navrhovateľa vrátiť veriteľovi poskytnutú pôžičku v dohodnutom termíne splatnosti bude zabezpečený záložným právom k nehnuteľným veciam vo vlastníctve odporcu ako dlžníka, ktorými sú nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. Žilina, zapísané na LV č. 5799 a to na základe záložnej zmluvy uzavretej medzi dlžníkom a veriteľom v deň uzavretia zmluvy o pôžičke.

Dňa 12.3.2010 uzatvoril G. Z. ako postupca a Y. Z. ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávky a to pohľadávky pozostávajúcej z istiny vo výške 17.260,84 Eur s dohodnutým úrokom z omeškania vo výške 4% mesačne z nevrátenej časti pôžičky od 31.7.2009 do zaplattenia a pohľadávku pozostávajúcej zo zmluvnej pokuty vo výške 17.720,84 Eur a to vzniknutých podľa zmluvy o pôžičke zo dňa 9.6.2009 uzavretej medzi odporcom a G. Z.. Listom zo dňa 12.3.2010 G. Z. oznámil odporcovi postúpenie pohľadávky na postupníka Y. Z. (č.l. 4 spisu).

Zmluvou o postúpení pohľadávok postupca Y. Z. a navrhovateľ ako postupník zmluvou zo dňa 17.5.2012 (č.l. 23 spisu) článok II predmetnej zmluvy postupca postúpil na postupníka pohľadávky voči dlžníkovi I. R., a to pohľadávku pozostávajúcu z istiny - nesplatennej pôžičky vo výške 17.260,84 Eur s príslušenstvom a to dohodnutým úrokom z omeškania vo výške 4% mesačne z nevrátenej časti pôžičky od 31.7.2009 do úplného zaplattenia, ako i pohľadávku pozostávajúcu zo zmluvnej pokuty podľa čl. III, bodu 3.1 zmluvy o pôžičke zo dňa 9.6.2009 vo výške 17.260,84 Eura a to odplatne.

Navrhovateľ zotrval prostredníctvom právneho zástupcu na podanom návrhu a jeho skutkovom odôvodnení s poukazom na zmluvu o postúpení zo dňa 17.5.2012 a s poukazom na uzavretú zmluvu o pôžičke, kedy dlžník nezaplatil pôžičku v lehote splatnosti a zmluvná pokuta mala zabezpečovať zaplattenie pohľadávky a bola dojednaná v súlade správnymi predpismi tak, aby nútila odporcu k riadnemu plneniu svojich povinností.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že nikdy s navrhovateľom neprišiel do styku a jediný kontakt mal s jeho právnym zástupcom a s G. Z.. Potvrdil skutočnosť, že mal uzatvorenú zmluvu o pôžičke, avšak na sumu cca 17.000 Eur, ale v tom bol započítaný aj úrok a veriteľom reálne mu bola poskytnutá len suma 15.000 Eur, ktorú však vrátil. Presný dátum uviesť nevedel ale pripustil, že s vrátením pôžičky meškal, ale túto sumu 15.000 Eur nechal v kancelárii zástupcu navrhovateľa, ktorý mu odmietal podpísať potvrdenie o vrátení pôžičky.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom (postupcom) a treťou osobou (postupníkom), postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi, a to buď za odplatu alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom. K platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavujú v právnom postavení všetkých účastníkov. Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými; nie je už ďalej oprávnený

pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Postupník sa stane veriteľom; nadobúda pohľadávku (s príslušenstvom a právami s ňou spojenými) aj so všetkými námietkami, ktoré možno proti nej uplatniť. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka. Predmetom zmluvy o postúpení nemôže byť pohľadávka, ktorá zanikla.

Podľa 657 Občianskeho zákonníka Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci určeného podľa druhu a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Predmetom zmluvy sú najčastejšie peniaze. Zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou (kontraktom) a vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán, ale aj odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. Aj pre zmluvu o pôžičke je nevyhnutný konsenzus zmluvných strán a ako náhle je zmluva na základe návrhu a jeho prijatie uzavretá, vzniká medzi stranami záväzný právny vzťah, ktorého obsahom sú práva a povinnosti, avšak až odovzdaním veci dlžníkovi sa tento vzťah medzi nimi stáva právnym vzťahom z pôžičky. Základnou povinnosťou dlžníka je vrátiť vec rovnakého druhu, v rovnakom množstve a rovnakej kvalite.

Zmluvou o postúpení pohľadávok navrhovateľ ako postupník dňa 17.5.2012 prevzal pohľadávky postupcu, vyplývajúcej vo výške 17.260,84 Eur zo zmluvy o pôžičke v čl. I. a zmluvnej pokuty dohodnutej v čl. III. zmluvy o pôžičke, ktorú pôžičku sa odporca zaviazal vrátiť najneskôr do 30.7.2009 a v prípade porušenia vrátiť riadne a včas prenechané finančné prostriedky v dohodnutom termíne splatnosti zaviazal sa zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 17.260,84 Eur. Odporca tvrdil, že pôžičku v rozsahu 15.000 Eur vrátil oneskorene.

Všetky skutkové okolnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov, vyhodnotil súd vo vzájomných súvislostiach a rozhodol tak, že je právne dôvodné priznať navrhovateľovi uplatňované peňažné plnenie titulom vrátenia pôžičky. Z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa bol založený právny vzťah z pôžičky zo dňa 9.6.2009 a základnou povinnosťou odporcu ako dlžníka bolo vrátiť pôžičku vo výške 17.260,84 Eur najneskôr do 30.7.2009. Prevzatie sumy vo výške 17.260,84 Eur odporca ako dlžník potvrdil svojim podpisom. Navrhovateľ tvrdil, že svoju povinnosť si odporca riadne a včas nespĺnil a zostatok predstavuje sumu 17.260,84 Eur. Je potrebné poznamenať, že dôkazné bremeno ohľadom existencie právnej skutočnosti, ktoré majú za následok zánik dlhu, leží na dlžníkovi. Dôkaz o opaku (neexistencii dlhu) podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení (§ 559-587 Občianskeho zákonníka) zaťažovalo odporcu a nebolo preto povinnosťou súdu nahrádzať ju a vykonávať dokazovania nad tento zákonný rámec. Odporca svojim podpisom a údaj je uvedený priamo v zmluve o pôžičke, že potvrdzuje prevzatie pôžičky v sume 17.260,84 Eur, ktorá mu bola vyplatená veriteľom v hotovosti a teda ide o potvrdenie o prijatí pôžičky tzv. kvitancia. Bolo na samotnom odporcovi, aby súdu hodnoverným spôsobom preukázal, že vrátil sumu 15.000 Eur tak, ako tvrdil a bez toho, aby mal akýkoľvek dôkaz o splnení svojej povinnosti o vrátení poskytnutej pôžičky zostala jeho argumentácia len v rovine ničím nepreukázaných tvrdení. Odporca nepostupoval v súlade so zásadou, že právo patrí bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu svojich práva a svoje povinnosti plnia s dostatočnou starostlivosťou a sú predvídavi aj čo do možnosti vzniku problémov s preukázaním splnenia ich právnych povinností. Treba zdôrazniť, že pri žalobe na plnenie podľa § 80 písm. b/ O.s.p. dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toho účastníka, ktorý tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky. Dôkazné bremeno v danom prípade zaťažovalo odporcu a nepriaznivé procesné dôsledky, neúspech v spore stíhajú v sporovom konaní toho, kto neunesol dôkazné bremeno, neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané. Navrhovateľ v konaní preukázal postúpenie pohľadávky a jej existenciu tj. poskytnutú pôžičku právnym predchodcom a jej neuhradený zostatok v sume 17.260,84 Eur. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by odporca pôžičku vrátil, preto súd návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 17.260,84 Eur titulom pôžičky vyhovel a zaviazal odporcu na zaplatenie tejto sumy tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia. Súd priznal podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. navrhovateľovi aj úroky z omeškania, vzhľadom na to, že nastalo omeškание odporcu s plnením záväzku dňom po splatnosti pôžičky tj. 31.7.2009.

Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový právny vzťah je právny vzťah z ktorého vznikajú vzájomné práva a povinnosti dlžníkovi a veriteľovi. Veriteľovi vzniká predovšetkým právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. So záväzkovým právnym vzťahom sa spája aj deliktuálna

zodpovednosť a to zodpovednosť za škodu, za vady a za omeškanie. Zodpovednosť za omeškanie nastáva porušením primárnej záväzkovej povinnosti plniť včas. Ak dlžník alebo veriteľ neplní včas peňažný dlh, vzniká mu sekundárny záväzok vo forme zodpovednosti za omeškanie a jedným zo spôsobov zabezpečenia splnenia záväzku je i zmluvná pokuta.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Právnou podstatou zmluvnej pokuty je povinnosť zaplatiť určitú sumu v prípade, že bola porušená zmluvná povinnosť, ktorú si strany pre prípad jej porušenia dojednali; zmluvná pokuta je dohodou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade porušenia povinnosti, ktorej splnenie vyplýva zo zabezpečovanej zmluvy. Splnenie povinnosti, ktorá sa zmluvnou pokutou zabezpečuje, vyplýva predovšetkým z príslušnej zmluvy. Záväzok z dohody o zmluvnej pokute má akcesorickú povahu - jeho existencia a dôsledky sa viažu na existenciu hlavného záväzkového vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom. Pokiaľ ide o funkciu zmluvnej pokuty, zmluvná pokuta v prvom rade plní prevenčnú (zabezpečovacia) funkciu (čelí porušeniu povinnosti), ďalej plní reparačnú (uhradzovacia) funkciu a konečne sankčnú funkciu (predstavuje sankciu pre toho, kto porušil povinnosť). Teda jej funkcia spočíva v hrozbe majetkovou sankciou dlžníkovi v prípade, keď záväzok nesplní riadne a včas a tým má viesť dlžníka k včasnému a riadnemu plneniu záväzku.

Dohoda o zmluvnej pokute a jej výške je zásadne vecou vzájomnej dohody strán zmluvy, neznamená to však, že môže byť dohodnutá v neobmedzenej výške. Zákon výšku zmluvnej pokuty výslovne neupravuje, avšak umožňuje zmluvnú pokutu znížiť, prípadne posúdiť platnosť dohody o zmluvnej pokute z hľadiska súladu s dobrými mravmi. V danom prípade pri skúmaní platnosti dojednania (článok III.) o zmluvnej pokute z hľadiska dobrých mravov súd zvažoval funkcie zmluvnej pokuty a to preventívnu, uhradzovacia a sankčnú. Primeranosť dohodnutej výšky zmluvnej pokuty súd posudzoval s prihliadnutím na účel, ktorý sledoval právny úkon vzhľadom na skutočnosť, že boli veriteľom poskytnuté finančné prostriedky dlžníkovi vo výške 17.260,84 Eur na obdobie 51 dní, zabezpečenie splnenia záväzku zmluvnou pokutou vo výške 100 % poskytnutej pôžičky a zároveň ďalším záväzkom dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnutú pôžičku zabezpečením aj záložného práva k nehnuteľným veciam (LV 5799 pre kat. územie Žilina) vo vlastníctve dlžníka; realizácia prevodu predmetných nehnuteľností (LV č. 5799) zmluvou zo dňa 3.5.2010 V 3623/10 medzi postupcom a postupníkom (v tomto konaní zo zmluvy o postúpení dňa 17.5.2012) a dospel k záveru, že dojednanie v článku III. zmluvnej pokuty vo výške 100 % pôžičky považuje za právny úkon, ktorý sa prieči dobrým mravom a je v tejto časti neplatný. Toto dojednanie zakladá nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán hlavne čo sa týka zabezpečenia, keď zaväzuje dlžníka zaplatiť zmluvnú pokutu, pričom to za to isté porušenie ako pri zmluvnej pokute je záväzok zabezpečený zálohou k nehnuteľnosti a v prípade omeškania s vrátením prenechaných finančných prostriedkov je odporca sankcionovaný ešte aj zákonným úrokom z omeškania. V prejednávanej veci výška zabezpečovaného záväzku (17.260,84 eur) a doba poskytnutia pôžičky neodôvodňovali mimoriadnu výšku zmluvnej pokuty, ktorá dosahuje 100 % zabezpečenej pohľadávky a ktorá vznikla v súvislosti s porušením povinnosti dlžníka a podľa názoru súdu je neprimeraná a pre rozpor s dobrými mravmi neplatná. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich dojednania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku. Dobré mravy netvoria spoločenský normotvorný systém, ale sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií, zodpovedajúci všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého konania a pod. a pri posudzovaní primeranosti a platnosti dojednanej výšky zmluvnej pokuty súd prihliadal k celkovým skutkovým okolnostiam danej prejednávanej veci. S poukazom na vyššie uvedené a to v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 17.260,84 Eur súd návrh navrhovateľa zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého zákonného ustanovenia ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Súd navrhovateľovi priznal istinu 17.260,84 eur a podľa procesného výsledku v konaní priznaná suma predstavuje úspech navrhovateľa a v časti nepriznaných 17.260,84 eur predstavuje v danej veci táto suma neúspech navrhovateľa a úspech

odporcu. V percentuálnom vyjadrení potom predstavuje pomer úspech a neúspech 50 : 50, preto súd žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).